

Nybygning i Overensstemmelse med Overenskomstens Regler.

Endelig indeholder Overenskomsten forskellige Definitioner og en Række Bestemmelser om dens Varighed og Ophør.

Det af Admiral *Segrave* udarbejdede Forslag til en Overenskomst gaar ud paa; at de kontraherende Parter kan beholde de Krigsfartøjer, som var bygget eller under Bygning den 12. November 1921 (den i Washington-Overenskomsten fastsatte Dato). Udover de i Kap. 2, 1. Afsnit opregnede Kampskibe maa der ikke bygges eller erhverves nye undtagen til Remplacering i Henhold til Bestemmelserne i Kap. 2, Afsnit 2. Ingen af de kontraherende Stater maa erhverve, bygge eller tillade, at der indenfor deres Magtomraade bygges Kampskibe over 35 000 Tons. Kampskibe maa ikke føre Kanoner af en Kaliber over 16". For Skibe, der er forsynet med Luftfartøjer (Hangarskibe), gives en Række særlige Regler.

Med en vis Begrænsning maa der ikke i Fredstid paa Handelsskibe foretages Indretninger med deres eventuelle Omdannelse til Krigsskibe for Øje. Forbundsraadet skal underrettes, saafremt der indenfor et af de kontraherende Parters Magtomraade bygges et Krigsskib for Regning af en ikke-kontraherende Stat. I Krigstilfælde forpligter de kontraherende Magter sig til ikke som Krigsskibe at anvende saadanne, som er under Bygning indenfor deres Magtomraade for Regning af nogen anden Stat, eller som er færdigbygget, men endnu ikke afleveret.

Endelig forpligter de kontraherende Parter sig til hverken vederlagsfrit eller mod Betaling eller paa anden Maade at anvende deres Krigsskibe, saaledes at en fremmed Magt kan benytte dem som Krigsskibe.

Udkastets Kap. 2, 3. Afsnit indeholder nærmere Regler om Skibes Deklassering, 4. Afsnit en Række Definitioner.

Hvis en af de kontraherende Parter finder, at de Krav, som dens nationale Sikkerhed stiller med Hensyn til det sømilitære Forsvar, er blevet ændret paa Grund af nye Forhold, skal dette meddeles Forbundsraadet, som da enten skal sammen-

kalde de kontraherende Parter til en Konference eller paa anden Maade undersøge, hvorvidt Konventionens Bestemmelser i denne Anledning bør ændres. Desuden skal de kontraherende Parter sammenkaldes til en Konference 8 Aar efter Konventionens Ikrafttræden for at tage Stilling til tekniske og videnskabelige Fremskridt i det forløbne Tidsrum.

Under en af Forbundsraadet som lovlig anerkendt Krig kan de kontraherende Parter efter forudgaaende Meddelelse til Forbundsraadet med visse Begrænsninger erklære sig fri for Forpligtelserne ifølge Konventionen. En tilsvarende Ret gælder, hvis anden Overenskomst ikke kan tilvejebringes, ogsaa for de øvrige kontraherende Parter.

Endelig gives der Regler om Konventionens Varighed og Opsigelse.

Resultatet af 3. Udvalgs Forhandlinger vedrørende dette Spørgsmaal, hvorunder der dog fra forskellig Side fremsattes Betæneligheder mod at udvide de i Washington-Overenskomsten indeholdte Principper til at gælde andre Magter; blev Vedtagelsen af de nedenfor Sp. 5553 (XII) givne Beslutninger, hvorefter Raadet snarest muligt skal sammenkalde en Konference af saavel Forbunds- som Ikke-Forbundsmedlemmer til at forhandle om dette Spørgsmaal.

Endvidere beskæftigede 3. Udvalg sig med Spørgsmaalet om Tilintetgørelse af Ammunitionsbeholdninger, giftige Gasarter, privat Vaabenfabrikation og Vaabenhandel. Vedrørende dette sidste Spørgsmaal forelaa der nu en ny Situation, idet de Forenede Staters Regering havde erklæret ikke at ville ratificere St. Germain-Overenskomsten, se Bilag 6 til Delegationsberetningen af Marts 1921 (Rigsdagstidende, Ordentlig Samling 1920—21, Tillæg A. II. Sp. 5603 ff.), hvorfor der nu maatte udarbejdes en ny Overenskomst eller foretages nødvendige Ændringer i den allerede foreliggende, jfr. nedenfor Sp. 5551 (VI).

Endelig kan det nævnes, at Erstatningsspørgsmaalet og Spørgsmaalet om den interallierede Gæld af Lord *Robert Cecil* blev